

munerne der kan ikke anses for at være rige Kommuner efter det ærede Medlems Skøn, og derfor kan det ærede Medlem ikke forstaa, at jeg har stillet mig paa det Standpunkt, som jeg har. Jeg synes, at det ærede Medlem skulde prise mig for, at jeg har Selvstændighed og Mod nok til at sige, hvad jeg, samfundsmæssigt set, har anset for rigtigt for hele Landet uden smaaligt Hensyn til, hvorvidt det i Øjeblikket kan passe paa de Skatteforhold, der findes i den Valgkreds, jeg repræsenterer. Det ærede Medlem vil deraf se, at jeg har ikke skaaret Valgflask og uddelt det til mine Vælgere i Kredsen. Jeg plejer altid at sige min Mening om, hvad jeg anser for ret og rigtigt, og det glæder mig, at den højtærede Minister i Gaar gav mig Attest for, at jeg var en ret aabenhjertig Mand, der sagde min Mening rent ud. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem tog mig til Følge i saa Henseende, for det er ikke en Skam at sige sin Mening. Men jeg undrede mig over, hvor det ærede Medlem har sin Statistik fra, for jeg er ikke i Stand til at gøre Sammenligninger mellem Forholdene angaaende Indkomst- og Formueskat i nogle Kommuner — ogsaa i min Valgkreds — og i andre Kommuner, naar jeg ikke har den Statistik, som det ærede Medlem anførte. Jeg spurgte den højtærede Finansminister, som jeg troede var sagskyndig Mand paa dette Felt: Hvor finder jeg denne Statistik? og den højtærede Finansminister svarede mig: Jeg kender ikke den Statistik, jeg har den ikke. Jeg ved ogsaa, at enkelte af mine Partifæller, da vi i sin Tid behandlede Skattelovene, ønskede at faa en Statistik over, hvorledes Skatteansættelserne faldt hele Landet over, for den Statistik forelaa ikke. Jeg ved altsaa ikke, hvor det ærede Medlem har faaet den fra. Det er ikke en Statistik, der foreligger offentlig, og man kan ikke drage Sammenligninger, da Statistikken er forbeholdt ham. Jeg antager, at det er, fordi det ærede Medlem er Medlem af Landoverskatteraadet, at han har faaet et Uddrag derfra, men det er ikke rigtigt at citere paa et Grundlag, der ikke er tilgængeligt for alle Medlemmer.

Det ærede Medlem henviste til den Statistik, der findes i Bilagene til det foreliggende Lovforslag, over, hvorledes Lønforholdene stiller sig, hvorledes Lønstigningen har fundet Sted under Dyrtden, og jeg gør da opmærksom paa, at der foreligger kun en saare ringe Statistik i saa Henseende. Det er de samvirkende Sogneraadforeninger, der af Ministeren har udbedt sig en Statistik over, hvorledes Arbejdslønnen

baade i By og paa Land er steget i de Aar, Krigen har varet, sammenlignet med Priseniveauets Stigning. Der foreligger her kun et meget lille og svagt Forsøg paa en Statistik, idet man kun har undersøgt Forholdene for en enkelt Klasse Arbejdere indenfor Jernindustrien. Jeg skulde mene, at hvis man undersøger Forholdene paa forskellige Steder paa forskellige Omraader, vil det vise sig, at Arbejdslønnen er steget betydeligt. Jeg behøver blot at minde om, hvad der er tjent af de Arbejdere, der har været ude i Tørvemoserne, eller af dem, der har været paa Skovhugst. Men vi savner, som sagt, en nøjagtig Statistik, thi den, der foreligger, giver ikke det rette Billede af, hvorledes Forholdene er Landet over i de forskellige Industrigrene, og saa længe vi ikke har denne nøjagtige Statistik, skal jeg ikke komme nærmere ind paa Sagen.

Jeg har saa et Par Bemærkninger at gøre til den højtærede Indenrigsminister. Den højtærede Minister er en Mester i at finde paa Slagord. Senest har han fundet paa det Slagord, at Dyrtdsforanstaltningerne ikke skal have Karakter af Almisser. Nej, det skal de ikke, og det har de heller ikke. Jeg forstaaer ikke, at den højtærede Minister vil bruge et saadant Udtryk, naar han ved, at det kan siges om alle de forskellige Foranstaltninger, der er truffene til Fordel for Smaafolk, at de ikke har Karakter af Almisse eller Fattighjælp. Det, der ydes ved Hjælp af statsanerkendte Sygekasser, statsanerkendte Arbejdsløshedskasser, ved Alderdomsunderstøttelse efter den gældende Lov, ved Ulykkesforsikringen eller andre humane Foranstaltninger, kan man dog ikke sige er Almisse, fordi det kun er en Del af Samfundet, der har Adgang til disse Ydelser. Det er, forekommer det mig, at kaste en Skygge over alle de humane Foranstaltninger, Lovgivningsmagten i en hel Række af Aar har vedtaget, naar man siger, at hvis man giver Dyrtdshjælp til nogle enkelte, til uformuende og ubemidlede, har dette Karakter af Almisse. Det gør mig ondt, at den højtærede Minister vil bruge dette Udtryk, som maaske i Øjeblikket kan se bestikkende ud, men som rammer ikke blot disse Dyrtdsforanstaltninger, men alle de andre humane Foranstaltninger, som saa mange Tusinde Borgere nyder godt af, og som disse ved ikke har Karakter af Almisse.

Den højtærede Minister har ogsaa fundet paa det Slagord, at det, han vil, og som Lovforslaget gaar ud paa, er, at Pengene til Dyrtdshjælpen skal betales af de rige. Disse Penge betales imidlertid af flere end